

— (*Stekel pes*) je predvčeranjim bil prinešen v ži-vinozdravnišnico tukajšnjo, ki je popadel svojega lastnika in enega otroka. Že več let je, kar ni bilo steklega psa v Ljubljani; v Škofji Loki so nedavno imeli enega.

— (*Iz „besede“ čitalnične Vodniku v spomin*) naj povemo še to, da se je naš zbor zopet jako možato ob-nesel, — da je bil zbor pevovodje g. Stöckel-a „blagi spomin“ z zasluženno pohvalo sprejet, isto tako tudi Mo-zartov kvartet.

— (*Telegram iz Trsta*) je včeraj zvečer prinesel v Ljubljano prežalostno poročilo, da je milostljivi škof dr. Legat za mrtudom nevarno zbolel.

Za nagrobni spominek Hicingerjev so dalje darovali: gosp. Milic 1 gold., gosp. župnik Jaklič 1 gold., gosp. Jak. Vindišar 1 gold.

Novičar iz domačih in ptujih dežel.

Iz Dunaja. — Pravda Ofenheimova še zmiraj zvonec nosi in kida čedalje grje škandale na dan. Zlasti minister Banhans je zabredel v globoko lužo, v kateri se čedalje bolj pogrezuje. V dopisu do sod-nije je še pred svojim zaslišanjem ometaval trditev Ofenheimovo, da je od njega (Ofenheima) zahteval, naj pristopi „chabrusu“. Na to pa je vstal Ofenheim ne-voljen in rekel: „Nikdar se ni tajilo in se tudi nikdar tajiti moglo ne bo, da se je zahtevalo od mene, naj pristopim „chabrusu“, kar sem pa jaz odločno odrekel. Neljubo bi mi bilo, ako bi bil prisiljen to, kar sem rekel, po pričah dokazati, ker bi morala že tako pre-obširna pravda prestopiti na politično polje.“

Če so že te besede, odločno izrečene, Banhansa v čuden svit postavile, je prišel popolnoma v pot, ko je bil 28. januarija kot priča pred sodnijo izpraševan. Naj tu v kratkem popišemo ta jako zanimivi prizor.

Ofenheim prebere iz stenografičnega zapisnika to, kar je nekaj rekel, namreč, „da ne bo nikomur na misel prišlo, ustanoviteljev Česke severne železnice dolžiti nepoštenega ravnanja zato, ker so potegnili usta-noven dobiček.“

Predsednik sodnije: „Pri Česki severni že-leznici se ustanovni dobiček ni delil.“

Ofenheim: „Pač; tistih 9000 gold., ki jih je minister Banhans potegnil, je ravno ustanovni dobiček.“

Predsednik: „Ti 9000 gold. niso bili ustanovni dobiček.“

Ofenheim: „Dovolite, gospod predsednik, tudi jaz nisem bil ustanovnik Lvovsko-Črnoviške železnice, timveč uradnik njen; med mano in to železnico je ista razmera, ko med dr. Banhansom in Česko severno že-leznico.“

Predsednik: „To gre v konečni razgovor.“

Ofenheim: „Plača za trud, ki jo je dr. Banhans od Česke severne železnice dobil, je ravno taka, ko ona, ki sem jo jaz pri Lvovsko Črnoviski železnici po-tegnil, in ki je bila povod zatožbi moje osebe. To si dovolim tu konstatirati.“

Ko je minister Banhans kot priča vse povedal, kar se je predsedniku prašati ga primerno zdelo, mu reče predsednik, da utegne iti, ker je opravil. Al Ban-hans stopi bliže in prične sam od sebe: „Dovolite mi, gosp. predsednik, da le nekaj še izrečem. Ker sem bil pri hipotekarni banki, se je sklepalo, da sem vlekel ustanoven dobiček. Al pod prisego svojo tu izrečem, da pri tej banki nisem potegnil nobenega ustanovnega dobička. Pač sem dobil iz sindikata, enako vsakemu drugemu opravnemu svētniku, nekaj delnic, na katere

je prišlo pri prodaji 5000 gld. Teh 5000 gld. sem po-tegnil v dveh obrokih.“ Zagovornik. „Razen teh 5000 gld. ni vaša ekselenca nič potegnila?“ — Banh. „Nič drugzega ko teh 5000 gld.“ — Zag. „Potem ob-žalujem, da sem prisiljen, povedati, kar sem zvedel o tem. Ne pod Vašem, ekselenca, temveč pod drugim ime-nom je bil potegnjen pri hipotekarni rentni banki pre-cejšen ustanovni znesek. Od tega zneska je dobila Vaša ekselenca delež, to priča pobotnica pisana po Vaši roki. Vaša ekselenca se je pa zadnji čas zelo priza-devala to pobotnico nazaj dobiti.“ — Banhans (s po-vzdignjenim glasom). „Vedel sem in bal se, da tega tre-nutka ne bodo izpustili neporabivši ga za to, da nov sum ná-me vale.“ Med poslušalci so vzbudile te besede veliko senzacijo, nekateri so zapazili, da je zagovornik segel v žep, kakor da bi hotel pokazati ono pobotnico. Priča Banhans pa nadaljuje s povzdignjenim glasom: „Vse, kar sem tu povedal, povedal sem pod prisego. Jaz nisem potegnil nobenega drugzega zneska ko onih 5000 gld. ter se tudi nisem prizadeval kako po meni pisano pobotnico nazaj dobiti v svoje roke, kajti zarad vsega, kar sem podpisal ali potegnil, bom vselej od-govor dajal.“

Ko je na to zagovornik hotel ministra še nekaj prašati, mu je prestrigel predsednik besedo ter rekel, da je priča opravila; Banhans je šel iz sobe, poslušalci so z nemirom in čudé se za njim gledali. — Pozneje je pa bilo po različnih Dunajskih listih nekaj brati, iz česar se je smelo sklepati, kakor da bi bil dr. Neuda resnico govoril o oni sitni pobotnici. Kar se ne stori, se ne zve. Občno mnenje pa je, da je ta pravda, ki ima neki do 11. t. m. trajati, za ministra Banhansa precej vroča kaša, pri kateri se je zelo opekel. Če Ofenheim ne bo obsojen, bo to tak udarec za ministra, da se utegne iz stola prekucniti, če ne bo prej sam od-stopil od ministerstva.

— V državnem zboru se je sprejela skoro eno-glasno resolucija, da se imá izdelati Rudolfova želez-nica od Trbiža naprej do Pontebe. Ministerstvo se je na moč vpiralo temu sklepu, pa propadlo je — zdaj že tretjič. — Za česar deželni zbor Kranjski že več časa koledva, storila je v seji 3. dne t. m. tudi zbornica po-slancev, namreč: naj se ministerstvo Dunajsko obrne do ministerstva Ogerskega, da postave, ki proti goveji kugi veljajo pri nas, veljavo dobé tudi v deželah Ogerske krone. — Dokler se to ne zgodi, ne znebijo se Primorci, Kranjci in Štajarci vednega strahu Turške goveje kuge.

— Za cesarjevo potovanje v Dalmacijo, ki se bo pričelo začetkom marca in trajalo 12 dni, se delajo v Pulji že zdaj priprave.

Ogerska. — Liberalizem je pri kraji s svojo umet-nostjo. Le od konservativnega sistema, barona Sennyeya, pričakujejo še rešitve. Ta pa vé le trojno pot do pomoči: 1. Če se hitro sistem premeni; 2. če se dohodki po praviči določijo, in 3. če se davki po-vikšajo. — Bo pač težko na Ogerskem zdaj še.

(*Popravek o seji deželnega odbora dne 30. jan.*) V zadnji številki „Novic“ smo poročali, da je deželni zaklad okrajnemu glavarstvu Novomeškemu v razdelitev med Dolence po toči poškodovane izplačal 500 gld.; a tu se je vrinila ti-skarna pomota; deželni zaklad v navedeni namen ni izplačal 500 gl., ampak 5000 gld.

Listnica vredništva. Gosp. L. Hl. v L: Ne, ne z nejevoljo; nemška pisava je bila le naključba.